

בש"פ 2252/21 - רן הרינג נגד מדינת ישראל- משטרת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2252/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: רן הרינג

נגד

המשיבה: מדינת ישראל- משטרת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (כב' השופטת ת' נאות פרי) בע"ח
2.3.2021 מיום 56492-02-21

בשם המבקש: עו"ד גיא הרינק

החלטה

לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ת' נאות פרי) בע"ח
2.3.2021 מיום 56492-02-21 במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום (כב' השופטת ג' טנוס)
בה"ת 40274-12-20 מיום 18.2.2021 בגדרה נדחתה בקשת המבקש לשיחורור כספים בסכום של כחצי מיליון ש"ח,
שנתפסו בחשבון בנק של חברה שבשליטתו (להלן: כספי החשבון).

1. נגד המבקש ומעורבים נוספים מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות מרמה והלבנת הון. במסגרת
החקירה, ובטרם הוגש כתב אישום נגד המבקש, נתפס רכוש הקשור למבקש, כולל כספי החשבון. אולם בעוד שלגבי
יתר התפוסים ניתנו החלטות המורות על הארכת תקופת תפיסתם, המשיבה לא הגישה בקשה להארכת תקופת תפיסתם
של כספי החשבון אשר הסתיימה ביום 27.8.2019. משהגיש המבקש ביום 18.12.2020 בקשה להורות על החזרת
כספי החשבון, הבהירה המשיבה כי רק מחמת שגגה הם לא נכללו בבקשותיה השונות להאריך את תקופת תפיסת
התפוסים. עוד טענה המשיבה במסגרת דיון שהתקיים בעל-פה כי בנסיבות העניין יש להאריך את תוקף תפיסת כספי

עמוד 1

החשבון בדיעבד. ביום 18.2.2021 הורה בית משפט השלום על הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים. במסגרת ההחלטה הובהר כי בית המשפט מוסמך להיעתר לבקשה להאריך את תקופת ההחזקה בתפוס אף אם הוגשה באיחור, כאשר נסיבות מקרה זה מטות את הכף באופן ברור לטובת האינטרס הציבורי. זאת בהתייחס לחומרת המעשים המיוחסים למבקש; להיקף סכומי המרמה; לעובדה שלא נוצרה למבקש ציפייה סבירה לשחרור כספי החשבון שכן נודע לו על כך שמועד התפיסה פקע באקראי; ולכך שהחקירה נמצאת בישורת האחרונה.

2. על החלטת בית משפט השלום הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי קבע כי על אף שניתן לתהות על אופן פעולת המשיבה, צדק בית משפט השלום כשהורה על הארכת תקופת התפיסה. ברם, בהתחשב בקיומם של הליכים מקבילים המתנהלים לגבי יתר התפוסים כאשר לגבי חלקם יתכן שתושגנה הבנות, בכך שהוגשה בקשה נוספת לגבי סכומי החשבון כמו גם בשיהוי המשמעותי בהגשת הבקשה להארכת התפיסה, קוצר משך תקופת התפיסה עד ליום 1.6.2021.

3. מכאן לבקשה שלפני, בגדרה נטען כי שגה בית המשפט המחוזי שדחה את טענות המבקש, שכן המשיבה לא הגישה בקשה עצמאית להארכת תקופת תפיסת הכספים, אלא רק כאשר ביקש המבקש לשחרר את סכומי החשבון, ובמסגרת התנגדותה לבקשת המבקש, העלתה לראשונה, בעל-פה, בקשה להארכת התפיסה. לטענת המבקש, בית המשפט הכשיר בהינף יד התנהלות חריגה ביותר של המשיבה, כאשר הסכים לדון בתגובת המשיבה כאילו הייתה זו "בקשה" להארכת התפיסה וכאשר דחה על הסף את בקשת המבקש להחזרת סכומי החשבון לידיו, וזאת בניגוד לפסיקת בית משפט זה במקרים דומים.

4. דין הבקשה להידחות. רשות לערור על החלטה בעניין תפיסת חפצים "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים, המעלים שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 5774/19 משלומי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (24.9.2019); בש"פ 383/19 טובר אחזקות בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (31.1.2019)). הבקשה שלפני נטועה בדל"ת אמות המקרה הפרטני של המבקש, ואינה מעוררת שאלה עקרוניות החורגת מענייניו. על אף שלא ניתן לומר כי התנהלות המשיבה הייתה חפה מכל פגם, הרי שהבקשה אינה מגלה טעם מיוחד למתן רשות ערעור.

5. למעלה מן הצורך אציין כי גם לגופם של דברים, לא מצאתי כי יש בטענות המבקש כדי להצדיק התערבות בהחלטת בית המשפט המחוזי. בית משפט השלום מצא לנכון להאריך את משך התפיסה, לאחר שהביא בחשבון, בין היתר, את חומרת המעשים המיוחסים למבקש, את ההיקף הכספי של מעשיו ואת קצב התקדמות החקירה. גם בית המשפט המחוזי, נימק וביסס את הכרעתו כי היה מקום להאריך את התפיסה, על שיקולים רלוונטיים לעניין, ביניהם קיומן של ראיות לכאורה, מורכבות המקרה המביאה להתארכות החקירה והקשר הישיר בין סכומי החשבון שנתפסו לבין החשדות. על כך הוסיף בית המשפט המחוזי ומצא לנכון לקצר את משך תקופת התפיסה, לאחר שהביא בחשבון, בין היתר, את התנהלות המשיבה בקשר להארכת תקופת החזקת התפוסים. בנסיבות אלו, אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשפ"א (6.4.2021).

עמוד 2

ש ו פ ט
